

وصیت نامه

بسمه تعالی

اگر مردم به غربت، بیکرم را
 نهان سازند در زیر درختان
 نمی خواهم به روی سینه ام سنگ
 که سایه در بهاران گل افشان
 شوم همچون گنبدان رفته از نو
 ز خاک تیره بردارم سرم را
 خوانه آرام و سرسبز گردم
 بیوختانم به طهارت بیکرم را
 بر زنده اشختم در ماتم من
 چه کس در این جهان ماند بهت بجای؟
 چه می دانند؟ شاید من پس از ترک
 به شکل دیگری آمم به دنیا
 در آفتاب منم آید بادم
 که من با بادبان در خاک شدم
 * * *

~~بسمه تعالی~~

زندگانه
 زمستان ۱۳۶۲

۱۳۶۲

